Сборник съдебна практика

ЗАКЛЮЧЕНИЕ НА ГЕНЕРАЛНИЯ АДВОКАТ
G. PITRUZZELLA
представено на 3 септември 2020 година [1]

Дело C-563/19 P

Recylex SA,
Fonderie et Manufacture de Métaux SA,
Harz-Metall GmbH
срещу

Европейска комисия

„Обжалване — Картели — Покупни цени за скрап на оловно-киселинни акумулатори — Точка 26 от Известие относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г. — Частично освобождаване от глоби — Приложим критерий — Класиране за целите на намаляване на размера на глобата — Хронологичен ред“

1. С жалбата, предмет на настоящото заключение, Recylex SA, Fonderie et Manufacture de Métaux SA и Harz-Metall GmbH (наричани по-нататък заедно „Recylex“ или „жалбоподателите“) искат отмяната на решение от 23 май 2019 г., Recylex и др./Комисия [2], с което Общият съд е отхвърлил жалбата им срещу Решение на Европейската комисия от 8 февруари 2017 година относно производство по член 101 ДФЕС [3] (наричано по-нататък „спорното решение“).

2. В рамките на настоящото производство по обжалване от Съда се иска да се произнесе по-специално по тълкуването на точка 26, трета алинея от Известие на Комисията относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер по делата за картели [4] (наричано по-нататък „Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г.“), която предвижда предоставянето на частично освобождаване от глоби на предприятията, които отговарят на определени условия, с оглед на някои елементи на нарушението. Съдът ще трябва по-специално да изясни до каква степен критериите за допускане на предприятията до предвиденото в тази разпоредба частично освобождаване от глоби са били променени спрямо предходната редакция на Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер [5] (наричано по-нататък „Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2002 г.“), имайки предвид възприетата от Комисията различна формулировка в сравнение с тази, съдържаща се в точка 23, трета алинея от последното известие.

1 Език на оригиналния текст: италиански.

2 T-222/17, EU:T:2019:356.

3 C(2017) 900 окончателен (Дело AT.40018 — Рециклиране на автомобилни акумулатори).

4 ОВ C 298, 2006, г. стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 5, стр. 3.

5 Известие на Комисията относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер по делата за картели (ОВ C 45, 2002 г., стр. 3).

I. Правна уредба

3. Третата част от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г. се отнася до намаляване на размера на глобите. Раздел А, озаглавен „Изисквания за намаляване размера на глоби“, включва точки 23—26. Съгласно точка 23 „[п]редприятия, разкрили своето участие в твърдян картел, засягащ Общността, които не отговарят на условията по раздел II по-горе [относно освобождаването от глоби], могат да се възползват от възможността за намаляване на глобите, които иначе следва да бъдат наложени“. Съгласно точка 24 „[з]а да бъде допуснато до тази възможност, предприятието трябва да предостави на Комисията доказателства за твърдяното нарушение, които представляват съществена добавена стойност спрямо доказателствата, с които Комисията вече разполага“. В точка 25 се дефинира понятието „добавена стойност“. В последното изречение от тази точка се уточнява, че „[…] степента, в която е необходимо дадени доказателства да бъдат потвърдени от други източници, за да бъдат използвани срещу други предприятия, участници в производството, има значение за стойността на тези доказателства и съответно безспорните доказателства ще се считат за по-ценни в сравнение с доказателства като изявления, които трябва да бъдат потвърждавани, ако бъдат оспорени“.

4. Точка 26, първа алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г. гласи следното:

„Във всяко окончателно решение, прието в края на административното производство, Комисията определя размера на намалението за съответното предприятие спрямо глобата, която следва иначе да бъде наложена. За:

– първото предприятие, което предостави съществена добавена стойност: намаление в размер на 30—50 %,

– второто предприятие, което предостави съществена добавена стойност: намаление в размер на 20—30 %,

– всяко следващо предприятие, което предостави съществена добавена стойност: намаление в размер до 20 %“.

5. Съгласно точка 26, трета алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г. „[а]ко заявителят за намаляване на глоба е първият, предоставил безспорни доказателства по смисъла на точка [25], които Комисията използва за установяване на допълнителни факти, увеличаващи тежестта или продължителността на нарушението, Комисията не взема предвид тези допълнителни факти при определяне размера на глобата на предприятието, предоставило доказателствата“ [6].

6 Ще отбележа, че сходна разпоредба, макар и с различна формулировка, се съдържа в член 18, параграф 3 от Директива (ЕС) 2019/1 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 година за предоставяне на правомощия на органите по конкуренция на държавите членки, за да бъдат по-ефективни в правоприлагането, и за гарантиране на правилното функциониране на вътрешния пазар (ОВ L 11, 2019 г., стр. 3). Тази разпоредба гласи следното: „[д]ържавите членки гарантират, че ако заявителят представи убедителни доказателства, които националният орган по конкуренция използва за доказването на допълнителни факти, което да доведе до увеличение на санкциите в сравнение със санкциите, които в противен случай биха били наложени на участниците в тайния картел, националният орган по конкуренция няма да вземе предвид тези допълнителни факти при определянето на санкцията на заявителя за намаляване на санкции, който е предоставил въпросните доказателства“.

6. Съгласно точка 23, трета алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2002 г. „[…] ако дадено предприятие предостави доказателства за факти, неизвестни преди това на Комисията, които имат пряко отношение към тежестта или продължителността на предполагаемия картел, Комисията не взема предвид тези факти при определянето на размера на глобата, която ще бъде наложена на представилото доказателствата предприятие“ [неофициален превод].

II. Обстоятелства, предхождащи спора

7. С оглед на настоящото дело обстоятелствата, предхождащи спора, са описани в точки 1—11 и 67—72 от обжалваното съдебно решение.

8. Жалбоподателите са дружества, установени съответно в Белгия, Франция и Германия, които осъществяват дейност по производството на рециклирано олово и други продукти (полипропилен, цинк и специални метали).

9. Със спорното решение Комисията установява, че Recylex и три други предприятия — Campine NV и Campine Recycling NV (наричани по-нататък заедно „Campine“), Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH и Société de traitement chimique des métaux SAS (наричани по-нататък заедно „Eco-Bat“) и Johnson Controls, Inc., Johnson Controls Tolling GmbH & Co. KG и Johnson Controls Recycling GmbH (наричани по-нататък заедно „JCI“) — са участвали, в нарушение на член 101 ДФЕС, в единно продължено нарушение в сектора на изкупуването за скрап на оловно-киселинни автомобилни акумулатори, използвани за производството на рециклирано олово, извършено в периода от 23 септември 2009 г. до 26 септември 2012 г. и състоящо се в споразумения и/или съгласувани практики с предмет съгласуване на ценообразуването (вж. член 1 от спорното решение).

10. Разследването започва, след като на 22 юни 2012 г. JCI подава заявление за освобождаване от глоби съгласно Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г. На 13 септември 2012 г. Комисията предоставя на това предприятие условно освобождаване от глоба, съгласно точка 18 от посоченото известие (съображение 29 от спорното решение).

11. От 26 до 28 септември 2012 г. Комисията извършва проверки в помещенията на JCI, Recylex, Eco-Bat и Campine, намиращи се в Белгия, Франция и Германия (съображение 30 от спорното решение).

12. Първо Eco-Bat на 27 септември 2012 г., а след това и Recylex на 23 октомври 2012 г. подават заявление за освобождаване от глоби или — ако то бъде отхвърлено — заявление за намаляване на размера на глобата на основание на Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г. На 4 декември 2012 г. Campine на свой ред подава заявление за намаляване на размера на глобата на основание на същото известие (съображение 31 от спорното решение).

13. На 24 юни 2015 г. Комисията образува административно производство срещу JCI, Recylex, Eco-Bat и Campine и им излага съответните възражения. С писмо от същия ден Комисията уведомява Eco-Bat и Recylex за междинното си заключение, че доказателствата, които последните са ѝ представили, имат съществена добавена стойност по смисъла на точки 24 и 25 от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г. и съответно за намерението си да намали размера на глобата, която ще им бъде наложена. Комисията уведомява също Campine за намерението си да не намалява глобата му (съображение 33 от спорното решение).

14. В спорното решение Комисията налага на жалбоподателите солидарно глоба в размер на 26 739 000 EUR за участието им в установеното нарушение от 23 септември 2009 г. до 26 септември 2012 г. (вж. член 1, параграф 1, буква г) и член 2, параграф 1, буква г).

15. В съображения 384—411 от спорното решение Комисията се произнася по прилагането на Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г. по отношение на предприятията, отговорни за нарушението.

16. Първо, тя признава на JCI възможността да се ползва от освобождаване от глоба съгласно точка 8, буква а) от посоченото известие, след като е установила, че сътрудничеството на това предприятие отговаря на условията, определени в точка 12 от посоченото известие (съображения 384—386 от спорното решение).

17. Второ, Комисията приема, че Eco-Bat е първото по ред предприятие, предоставило доказателства със съществена добавена стойност и му предоставя максималното намаление на глобата в размер на 50 %, предвидено в точка 26, първа алинея, първо тире от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г. (съображения 387—393 от спорното решение).

18. Трето, Комисията предоставя на Recylex намаление на размера на глобата с 30 % на основание точка 26, първа алинея, второ тире от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г., като приема, че Recylex е второто по ред предприятие, предоставило доказателства със съществена добавена стойност, по-специално относно: i) възникването на картела, ii) различни антиконкурентни контакти, които не са били посочени от други предприятия; iii) многостранната среща във Виндхаген на 23 септември 2009 г., която бележи началото на нарушението, и iv) различни телефонни контакти и обмен на съобщения между Recylex и неговите конкуренти (съображения 394—399 от спорното решение). Комисията отхвърля доводите на Recylex за получаване на по-голямо намаление на глобата — от 30 % до 50 %. По-специално, макар да признава, че Recylex първо е дало обяснения относно срещата във Виндхаген, Комисията уточнява, че тези елементи се отнасят до „организационни въпроси“ и че по време на проверката в Campine тя вече била придобила „безспорни доказателства“ относно дневния ред и съдържанието на тази среща (съображение 401 от спорното решение, препращащо към съображения 68 и 69). Комисията отхвърля също довода на Recylex, че това предприятие било първото, предоставило доказателства относно дейността на картела във Франция. В това отношение Комисията уточнява, че „вече е разполагала с информация относно географския обхват на картела, включително по отношение на Франция“ (съображение 402 от спорното решение).

19. Накрая, Комисията отхвърля искането за намаляване на глобата, подадено от Campine (съображения 404—411 от спорното решение).

III. Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

20. На 18 април 2017 г. Recylex подава жалба на основание член 263 ДФЕС срещу спорното решение, с която иска намаляване на размера на глобата, която му е била наложена. В подкрепа на жалбата си Recylex излага шест основания. С първите две основания то изтъква грешка при прилагането на точка 26, трета алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г. По същество то поддържа, че е следвало да се ползва от предвиденото в тази разпоредба частично освобождаване от глоба, тъй като първо е предоставило безспорни доказателства, на които Комисията се е основала, за да установи, от една страна, началната дата на нарушението (първо основание), и от друга страна, разширяването на обхвата на нарушението към френския пазар (второ основание). С третото основание Recylex оспорва приложеното спрямо него увеличение с 10 % на основание на

точка 37 от Насоките относно метода за определяне на глобите[7]. С четвъртото основание то изтъква, че Комисията неправилно му е предоставила намаление на размера на глобата с 30 % в приложение на точка 26, първа алинея, второ тире от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г. вместо намаление с 50 % на основание първо тире, въпреки че било първото дружество, предоставило безспорни доказателства относно продължителността на нарушението и неговия географски обхват. Петото основание е изведено от нарушение на принципите на пропорционалност, на недопускане на дискриминация и на индивидуализация на наказанията. Накрая, с шестото си основание Recylex иска от Общия съд да упражни правомощието си за пълен съдебен контрол, за да им определи условия за плащане на всяка част от дължимата глоба.

21. С обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля жалбата в нейната цялост и осъжда Recylex да заплати съдебните разноски.

IV. Производството пред Съда и исканията на страните

22. На 23 юли 2019 г. Recylex подава в секретариата на Съда жалбата, предмет на настоящото заключение.

23. С жалбата си Recylex иска от Съда:

– да отмени обжалваното съдебно решение в частта, в която потвърждава глобата, наложена му от Комисията със спорното решение, и в частта, в която го осъжда да заплати съдебните разноски,

– да отмени спорното решение в частта, в която Комисията му налага глоба в размер на 26 739 000 EUR,

– да намали размера на наложената му глоба[8], и

– да осъди Комисията да заплати съдебните разноски, включително и тези за производството пред Общия съд.

24. Комисията иска от Съда да отхвърли жалбата и да осъди Recylex да заплати съдебните разноски.

7 Насоки относно метода за определяне на глобите, налагани по силата на член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 1/2003 (ОВ C 210, 2006 г., стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 264).

8 Recylex иска глобата да бъде намалена на: 5 876 512 EUR при уважаване на трите основания за обжалване; 17 677 434 EUR при уважаване на първото основание; 13 302 718 EUR при уважаване на второто основание; 19 099 000 EUR при уважаване само на третото основание; 8 227 117 EUR при уважаване на първото и второто основание; 12 626 738 EUR при уважаване на първото и третото основание; 9 501 941 EUR при уважаване на второто и третото основание.

V. Анализ

А. Предварителни бележки

25. Целта на програмите за освобождаване от глоби и намаляване на техния размер е предприятията, замесени в таен картел, поради самата си същност труден за разкриване и разследване, да бъдат насърчени да го разкрият и да сътрудничат с органа по конкуренция, позволявайки по този начин бързо да се прекрати нарушението. В основата на тези програми е идеята, че целта за разкриване и санкциониране на картелите в интерес на пазарите, на потребителите и на самите жертви на подобни неправомерни действия има предимство пред целта да се наложи санкция на предприятията, които решат да сътрудничат [9].

26. Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г. съдържа насоките, които с цел прозрачност и с оглед на очакванията, породени у желаещите да сътрудничат предприятия [10], Комисията възнамерява да следва при разглеждането на заявленията за освобождаване от глоби и намаляване на техния размер. Следователно става въпрос за правила за поведение, предназначени да пораждат външни последици и указващи практиката, която трябва да се следва, от които правила Комисията не може да се отклони в конкретен случай, без да изложи съвместими с принципа на равно третиране причини [11].

27. Трябва също да се отбележи, че правилата относно освобождаването от глоби или намаляването на техния размер имат характер на изключение по отношение на разпоредбите на правото на Съюза, които забраняват антиконкурентни споразумения, и че следователно те трябва да се прилагат ограничително [12].

28. В подкрепа на жалбата си до Съда Recylex излага три основания.

29. Първото и второто основание имат за цел да се оспори даденото от Общия съд тълкуване на точка 26, трета алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г., както и прилагането на това правило към положението на жалбоподателите. Ето защо ще разгледам заедно тези две основания.

30. С третото си основание Recylex упреква Общия съд, че неправилно е заключил, че Комисията не е допуснала грешка, като не е приложила спрямо него намаление от 30 % до 50 %, в съответствие с точка 26, първа алинея, първо тире от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г.

Б. По първото и второто основание за обжалване

31. Първото основание, изложено в жалбата до Съда, се отнася до точки 79—99 от обжалваното съдебно решение и се разделя на три части. С първата част Recylex твърди, че съображенията на Общия съд са непоследователни и неясни с оглед на правните критерии, на които се основава предоставянето на частично освобождаване от глоба по смисъла на точка 26, трета алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г. С втората и третата част от първото основание за обжалване Recylex твърди съответно, че са

9 Вж. в този смисъл точка 3 от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г.

10 Вж. точка 38 от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г.

11 Вж. по аналогия решения от 18 май 2006 г., Archer Daniels Midland и Archer Daniels Midland Ingredients/Комисия (C-397/03 P, EU:C:2006:328, т. 91), и от 8 декември 2011 г., Chalkor/Комисия (C-386/10 P, EU:C:2011:815, т. 60).

12 В този смисъл вж. решение от 27 февруари 2014 г., LG Display и LG Display Taiwan/Комисия (T-128/11, EU:T:2014:88, т. 167).

изопачени доказателствата и нарушени правилата относно тежестта на доказване, доколкото Общият съд приема, че ръкописните бележки на Campine са позволили на Комисията да установи провеждането на многостранна антиконкурентна среща във Виндхаген на 23 септември 2009 г.

32. С второто основание за обжалване, насочено срещу точки 100—108 от обжалваното съдебно решение, Recylex посочва, че е налице грешка при тълкуването и прилагането на условията за предоставяне на частично освобождаване от глоба по смисъла на точка 26, трета алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г., доколкото Общият съд приема, че Комисията правилно е отказала прилагането на това правило по отношение на жалбоподателите, като се основал единствено на констатацията, че тази институция вече е знаела, че антиконкурентният картел обхваща и Франция.

1. По първата част от първото основание и по второто основание: непоследователност на мотивите и грешка при тълкуването на релевантния правен критерий за предоставянето на частично освобождаване от глоби

а) Обжалваното съдебно решение

33. В точки 79—99 от обжалваното съдебно решение Общият съд разглежда първото основание, с което Recylex оспорва решението на Комисията да му откаже частично освобождаване от глоба с оглед на представените от това предприятие доказателства относно срещата във Виндхаген на 23 септември 2009 г.

34. В точки 84 и 85 от обжалваното съдебно решение Общият съд най-напред припомня целта на точка 26, трета алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г., след което уточнява, въз основа на решение от 29 февруари 2016 г., Deutsche Bahn и др./Комисия[13] (наричано по-нататък „решение Deutsche Bahn“), че употребата на израза „първият, предоставил безспорни доказателства“ позволява възприемането на ограничително тълкуване на тази разпоредба в смисъл, че обхваща само случаите, в които участващо в картел предприятие предоставя на Комисията „нова информация“. В точка 86 от обжалваното съдебно решение Общият съд посочва, че логиката на частичното освобождаване от глоби, съгласно възприетото в съдебната практика тълкуване на точка 23, трета алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2002 г., по-специално в решение от 23 април 2015 г., LG Display и LG Display Taiwan/Комисия[14] (наричано по-нататък „решение LG Display“), не е променена с формулировката на точка 26, трета алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г. и че критерият за прилагане на тази разпоредба все още се основава на представянето на доказателства относно „нов факт“, увеличаващ тежестта или продължителността на нарушението, с изключение на случаите, в които предприятието само предоставя сведения, позволяващи да се подкрепят доказателствата относно съществуването на нарушението. Като се позовава на точка 81 от решение LG Display, Общият съд също така уточнява, че когато предоставената от дадено предприятие информация се отнася до „факти, които преди това са били известни на Комисията“, заявлението за частично освобождаване от глоба по смисъла на точка 26, трета алинея от Известието относно сътрудничеството от 2006 г. трябва да бъде отхвърлено, без да е необходимо да се сравнява доказателствената стойност на тази информация по отношение на информацията, предоставена по-рано от друго предприятие (т. 88 от обжалваното съдебно решение). Според Общия съд преценката на доказателствената

13 T-267/12, непубликувано, EU:T:2016:110, т. 377.
14 C-227/14 P, EU:C:2015:258, т. 79.

стойност на сведенията, представени от подателя на искане за предоставяне на частично освобождаване от глоби, се изисква само ако тази информация се отнася до нов факт, увеличаващ тежестта или продължителността на нарушението (т. 89 от обжалваното съдебно решение).

35. Като се основава на гореизложените принципи, Общият съд отхвърля всички доводи, изтъкнати от Recylex в рамките на първото му основание.

36. В точки 100—108 Общият съд разглежда второто основание, с което Recylex оспорва решението на Комисията да не му предостави частично освобождаване от глоба с оглед на представените от него доказателства относно нарушението във Франция. В точка 104 от обжалваното съдебно решение Общият съд припомня принципите, изложени в точки 82—89 от същото съдебно решение, а в точки 105—107 прилага тези принципи и приема, че второто основание трябва да се отхвърли.

б) Доводи на страните

37. В рамките на първата част от първото си основание за обжалване Recylex упреква Общия съд, че съображенията му са непоследователни и неясни, що се отнася до правния критерий, приложим при предоставянето на частично освобождаване от глоба по точка 26, трета алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г. Твърди, че в някои точки от обжалваното съдебно решение Общият съд се е позовал на критерий, основан на непознаването от страна на Комисията на фактите, за които се отнасят доказателствата, предоставени от предприятието (т. 88, 91 и 96), а в други точки — на критерий, основан на способността на Комисията да установи тези факти, изхождайки от представените от предприятието доказателства (т. 93 и 95).

38. В рамките на второто си основание Recylex упреква Общия съд, че е основал съображенията си на критерий за „познаване“ от страна на Комисията на фактите, за които се отнасят доказателствата, предоставени от предприятието, което иска да се ползва от частично освобождаване от глоба. Макар този критерий действително да е бил възприет в точка 23, трета алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2002 г., той не намира обаче никакво основание в Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г.

39. Според Recylex приложимият с оглед на точка 26, трета алинея от това известие критерий се състои в проверка дали дадено предприятие първо е предоставило безспорни доказателства, позволяващи на Комисията да установи надлежно допълнителни факти, увеличаващи тежестта или продължителността на нарушението. С оглед на тази разпоредба следователно не е от значение обстоятелството, че към момента на подаване на заявлението за частично освобождаване от глоба Комисията вече е разполагала с информация относно фактите, за които се отнасят доказателствата в подкрепа на това заявление, а това дали Комисията вече е била в състояние да установи надлежно, без да прибягва до тези доказателства, истинността на тези факти.

40. Обратно на приетото от Общия съд, според Recylex прилагането на точка 26, трета алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г. изисква действително сравнение между доказателствената стойност на предоставената информация от предприятието, което иска частично освобождаване от глоби, и доказателствената стойност на информацията, с която Комисията вече разполага. В подкрепа на тезата си Recylex изтъква точки 405 и 406 от решение Deutsche Bahn, както и решения от 29 февруари 2016 г.,

Schenker/Комисия [15] и от 17 май 2013 г., MRI/Комисия [16].

41. Накрая Recylex твърди, че в точки 88 и 89 от обжалваното съдебно решение Общият съд погрешно се е основал на съдебната практика по точка 23, трета алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2002 г., тъй като тази разпоредба и точка 26, трета алинея от Известието от 2006 г. се основават на различни критерии за допускане на възможността да се ползва частично освобождаване от глоба.

42. Комисията отбелязва, че целта на частичното освобождаване от глоба като изключение от правилото, че предприятието трябва да бъде санкционирано за извършените от него нарушения на правилата за защита на конкуренцията, е да се стимулира бързото сътрудничество на предприятията, създавайки климат на несигурност чрез предоставянето на по-малки намаления на глобата за онези, които сътрудничат по-бавно.

43. В съответствие с тази цел приложимият критерий за предоставянето на частично освобождаване от глоба по смисъла на точка 26, трета алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г. предполага според Комисията да бъдат изпълнени две условия: i) предприятието, което иска освобождаване от глоба трябва да е първото, което да докаже по-рано неизвестни на Комисията факти, и ii) посочените факти трябва да са такива, че да позволяват на Комисията да направи нови изводи относно тежестта и продължителността на нарушението. Следователно по смисъла на точка 26, трета алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г., безспорни трябва да са единствено предоставените от предприятието доказателства, а не тези, с които Комисията вече разполага.

44. Макар текстът на точка 26, трета алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г. да не е идентичен с този на точка 23, трета алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2002 г., според Комисията новото Известие от 2006 г. не цели да постави под въпрос критерия, на който се основава тази разпоредба, нито тълкуването или целта му.

45. Накрая, Комисията отбелязва, че критерият, считан от Recylex за относим, не съответства на целите, преследвани с Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г. От една страна, би било трудно той да се приложи на практика, тъй като изисква сравнение относно доказателствената стойност на информацията, предоставена от дадено предприятие, и на тази, с която Комисията вече разполага с оглед на същия факт, за да се провери дали последната е безспорна по смисъла на точка 25 от Известието относно сътрудничеството от 2006 г., т.е. не е необходимо да бъде потвърдена от други доказателства. От друга страна, ако се приложи по аналогия към исканията за пълно освобождаване от глоба, този критерий би могъл да доведе до положение, при което две предприятия могат едновременно да се ползват от пълно освобождаване от глоба [17], докато целта на Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер е само едно предприятие да може да бъде възнаградено с пълно освобождаване от глоба.

15 T-265/12, EU:T:2016:111, т. 386.

16 T-154/09, EU:T:2013:260, т. 117 и 127.

17 По-конкретно първото предприятие, предоставило на Комисията определена информация за дадено нарушение, и второто предприятие, в хронологичен ред, предоставило на Комисията потвърждаваща информация за същото нарушение, която позволява на Комисията да го установи надлежно, макар Комисията вече да е знаела за неговото съществуване.

в) Преценка

46. Най-напред трябва да се отхвърлят възраженията, които Recylex формулира срещу обжалваното съдебно решение с оглед на последователността и яснотата на съображенията на Общия съд. Според мен точки 84—89 от обжалваното съдебно решение, до които се отнася тази критика, не съдържат никакво двусмислие. Всъщност от изложените в тях мотиви ясно личи, че Общият съд тълкува точка 26, трета алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г. в смисъл, че прилагането ѝ е ограничено само до случая, в който участващо в картел предприятие предоставя „нова информация“ на Комисията (т. 85), т.е. то представя доказателства относно „нови факти“ (т. 86), „по-рано неизвестни на Комисията“ (т. 84). Също толкова ясно следва от тези точки от съображенията му, че според Общия съд, когато това условие не е изпълнено, тоест когато представените от предприятието доказателства не се отнасят до факти, които преди това не са били известни на Комисията, искането за частично освобождаване от глоба трябва да се бъде отхвърлено, *независимо от каквато и да било преценка на доказателствената стойност на тези доказателства* (т. 88), и че подобна преценка се прави само в случай че предприятието е предоставило доказателства за „нов факт“ (т. 89).

47. Съображенията на Общия съд в точки 90—115 от обжалваното съдебно решение относно първото основание на жалбата и в точки 105—108 относно второто основание на същата, строго се придържат към принципите, изложени в точки 84—89 от обжалваното съдебно решение, и към тълкуването на точка 26, трета алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г., дадено в тези точки. В съответствие с това тълкуване Общият съд всъщност е преценил само дали към момента на подаване от Recylex на заявлението за частично освобождаване от глоба Комисията „вече е знаела“, от една страна, за антиконкурентната среща във Виндхаген и че нарушението е започнало през есента на 2009 г. (първо основание), и от друга страна, че картелът се отнасял и за територията на Франция [18] (второ основание).

48. Обстоятелството, че в два различни откъса от обжалваното съдебно решение във връзка с ръкописните бележки на Campine Общият съд използва различна терминология, като констатира, от една страна, че тези бележки „съдържат различни сведения, *доказващи*, че става въпрос за протокол от „антиконкурентна среща“ („they contain information that *established* that this was a record of anticompetitive discussions“) (точка 93), и от друга страна, че „от съдържанието и смисъла на тези бележки било възможно *да се докаже*, че различните цитирани предприятия и техните представители са участвали на 23 септември 2009 г. в антиконкурентна среща“ („it was possible *to establish* from the content and meaning of the handwritten notes that the various undertakings referred to and their representatives had participated, on 23 September 2009, in an anticompetitive meeting“) (точка 95) [19], не поставя под въпрос посоченото по-горе.

18 Общият съд проверява дали „преди искането на Recylex от 23 октомври 2012 г. за освобождаване от глоби или намаляване на техния размер Комисията *е знаела*, че на 23 септември 2009 г. е била проведена антиконкурентна среща“ (в текста на езика на производството: „whether the Commission *was already aware*, before Recylex's application for leniency of 23 October 2012, of the fact that an anticompetitive meeting had taken place on 23 September 2009“) (т. 91) и след като е взел предвид различните документи, с които разполага Комисията преди това искане, стига до заключението, че „Комисията *вече е знаела*“ за тази среща („the Commission *was already aware* of the fact that an anticompetitive meeting had taken place on 23 September 2009 before it received the information provided by Recylex“) (т. 96). Също така в точка 106 от обжалваното съдебно решение Общият съд заключава, че „Комисията *вече е знаела*, че картелът е обхващал Франция преди искането на Recylex за частично освобождаване от глоби“ („the Commission *was already aware* of the fact that the cartel covered France before Recylex's application for partial immunity“). Курсивът е мой.

19 Курсивът е мой.

49. Всъщност, абстрахирайки се от факта, че употребата на глагола „to establish“ в точка 95 от обжалваното съдебно решение не е буквален превод на текста на френски език — който, макар да не е автентичният език на производството, е езикът, на който е изготвено съдебното решение [20] — в точка 97 от това решение Общият съд ясно посочва, че анализът му не обхваща преценката на доказателствената стойност на сведенията, с които Комисията вече разполага преди подаването от Recylex на заявлението за освобождаване от глоби и намаляване на техния размер. С други думи, Общият съд не разглежда въпроса дали тези доказателства сами по себе си позволяват на Комисията да установи надлежно фактите, за които се отнасят представените от Recylex сведения, нито се произнася по този въпрос, както, изглежда, счита Recylex. Ще се върна на този пункт при разглеждането на втората и третата част от първото основание.

50. Ето защо, предвид изложените по-горе съображения считам, че първата част от първото основание, доколкото квалифицира като непоследователни и неясни съображенията, изложени от Общия съд в точки 79—99 от обжалваното съдебно решение, трябва да се отхвърли по същество.

51. Някои от доводите, развити в рамките на тази част, и второто основание сочат, че Общият съд е допуснал грешка при тълкуването на точка 26, трета алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г.

52. С оглед на разглеждането на това възражение считам за уместно, на първо време, да оставя настрана въпроса за смисъла, който следва да се припише на измененията в схемата за частично освобождаване от глоби, направени с Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г., въпреки централното му място в противоположните доводи на страните. Вместо да се съсредоточа, поне първоначално, върху разликите във формулировките, възприети в двете последователни редакции на Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер, намирам за по-подходящо да изходя от буквалния, систематичен и телеологически анализ на точка 26, трета алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г.

53. Първо, текстът на тази точка позволява да се установят четири условия, на които трябва да отговаря подаденото от предприятие искане, за да може то да се ползва от частично освобождаване от глоба.

54. Първото условие е с времеви характер: предприятието трябва да е първото по ред, предоставило на Комисията доказателства, отговарящи на изискванията за предоставяне на частично освобождаване от глоба. Същото условие е предвидено в точка 8 от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г. по отношение на пълното освобождаване от глоба. Наличието на времево условие е от основно значение за ефикасността на програмата за освобождаване от глоби и намаляване на техния размер, тъй като представлява стимул за предприятията да си сътрудничат с органа по конкуренция и да направят това възможно най-рано. При липсата на такова условие предприятията биха предпочели стратегията на изчакване — по-специално предвид отрицателните последици, на които биха се изложили, разкривайки картела — с надеждата, че и другите участници в картела също ще решат да не сътрудничат. За сметка на това, подобна стратегия става неизгодна, ако всяко предприятие знае, че само разкривайки картела преди останалите участници, може да се ползва от освобождаване от глоба [21]. Освен това предвиждането на времево условие може да поддържа определена степен на взаимно недоверие между участниците в картела, което да допринесе за по-ранното му разпадане или разкриването му. Това важи както за

20 Текстът на френски език на точка 95 е следният: „le contenu et le sens des notes manuscrites *permettaient de savoir* que les différentes entreprises citées et leurs représentants avaient participé, le 23 septembre 2009, à une réunion anticoncurrentielle“. Курсивът е мой.

21 Вж. в този смисъл решение LG Display, точка 84 и определение от 21 ноември 2013 г., Kuwait Petroleum и др./Комисия (C-581/12 P, EU:C:2013:772, т. 20).

предоставянето на пълно освобождаване от глоба, така и, със съответните различия, при сътрудничество, което отговаря само на изискванията за частично освобождаване от глоба или намаляване на глобата. Това условие означава, че само едно предприятие — първото във времево отношение, което е представило доказателства по смисъла на точка 26, параграф 3 от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер — може да се ползва от частично освобождаване, по същия начин, по който, както правилно подчертава Комисията, само едно предприятие може да се ползва от пълно освобождаване от глоба.

55. Второто условие, предвидено в точка 26, трета алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г., се отнася до стойността на доказателствата, представени от предприятието, подало заявлението за частично освобождаване от глоба: това трябва да са „безспорни доказателства“. От точка 25 от това известие следва, че за „безспорни“ следва да се считат доказателствата, които не е необходимо да бъдат потвърждавани, ако бъдат оспорени. С други думи, за да се ползва от частичното освобождаване от глоба, предприятието трябва да представи доказателства, които сами по себе си позволяват на Комисията да установи надлежно твърдените от предприятието факти [22].

56. Като трето условие предприятието, което иска да се ползва от частично освобождаване от глоба, трябва да представи на Комисията доказателства относно „допълнителни факти“. Както е видно по-ясно в текстовете на други езици, например в този на френски език („éléments de fait supplémentaires“), на английски език („additional facts“) или на испански език („hechos adicionales“), този израз се отнася за нови, допълнителни факти, служещи за *допълване* или *обогатяване* на фактите, вече известни на Комисията [23]. Следва да се подчертае, че съгласно това условие „обогатена“ трябва да е *фактическата основа*, на която „стъпва“ преценката за нарушението от страна на Комисията, а не доказателствата [24].

57. Четвъртото условие се отнася до годността на фактите, за които се отнасят представените от предприятието доказателства, да увеличат тежестта или продължителността на нарушението. Изисква се оказаното сътрудничество да допълва съществуващата фактическа основа, така че да позволи на Комисията да направи *нови изводи* [25] относно нарушението в сравнение с тези, до които е достигнала до този момент въз основа на информацията, предоставена от други предприятия или на собствената ѝ дейност по разследване.

58. Посочените по-горе условия са кумулативни.

59. Ако от текста на точка 26, трета алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер се пристъпи към анализ на систематичното ѝ място, веднага прави впечатление включването на режима на частично освобождаване от глоба в точката, в която се определят последиците, под формата на намаление на глобата, от сътрудничеството, уредено в точка 24 от това известие. Не считам обаче — поради причините, които ще изложа

22 Ще отбележа, че същото условие е предвидено в член 18, параграф 3 от Директива 2019/1, изискващ представянето на „убедителни доказателства“.

23 Текстът на италиански език на член 18, параграф 3 от Директива 2019/1, предвиждащ същото условие, е по-експлицитен, посочвайки че представените от предприятието доказателства трябва да позволяват доказването на „допълнителни факти“.

24 Ще отбележа обаче, че в решение от 17 май 2013 г., MRI/Комисия (T-154/09, EU:T:2013:260, т. 117), на което Recylex се позовава в подкрепа на тезата си, Общият съд тълкува това условие в смисъл, че представените от предприятието доказателства трябва да позволят „установяването на допълнителни факти *спрямо тези, които Комисията е в състояние да установи*“. Курсивът е мой.

25 Вж. в този смисъл, с оглед на не толкова експлицитния текст на точка 23, трета алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2002 г., решение LG Dislay, точка 78. Текстът на Директива 2019/1 е различен от този на точка 26, трета алинея от Известието относно освобождаване от глоби или намаляване на техния размер, като просто предвижда, че представените от предприятието доказателства трябва да позволяват да се стигне до „увеличение на санкциите в сравнение със санкциите, които в противен случай биха били наложени на участниците в тайния картел“.

по-нататък — че това систематично положение трябва да има решаващо влияние върху тълкуването на правилата относно частичното освобождаване от глоба, по-специално доближавайки сътрудничеството, водещо до този вид освобождаване от глоба, до сътрудничеството по точка 24 от посоченото известие.

60. Всъщност точка 26, трета алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г. следва логика, различна от тази в точка 24 от това известие, не само по отношение на посочените по-горе условия за допускане[26], но и по отношение на начините, по които сътрудничеството на предприятието се възнаграждава. Докато съгласно точка 26, първа алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г. прилагането на точка 24 от това известие да води до намаляване на глобата чрез прилагане на процентни намаления, приети въз основа на действителния принос на всяко предприятие — от гледна точка на качеството и времето на реакцията — в точка 26, трета алинея от посоченото известие се предвижда, че при определянето на размера на глобата, която евентуално следва да бъде наложена на предприятието, Комисията не взема предвид фактическите аспекти, до които се отнася искането за частично освобождаване, и следователно, по същество, част от неправомерното поведение на въпросното предприятие. В това отношение възможността за ползване на частичното освобождаване от глоба наподобява тази за ползване на пълното освобождаване, призната на предприятието, което има „решаващ принос за започване на разследване или за установяване на нарушение“[27].

61. Разликите в критериите, от които зависи прилагането на частичното освобождаване от глоба, спрямо тези за намаленията на глобата, предвидени в разпоредбите на точка 24 във връзка с точка 26, първа алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г., както и предвиденият различен начин на възнаграждаване, отразяват *качествената разлика* в оказаното от предприятието сътрудничество. За да може дадено предприятие да се ползва от частично освобождаване от глоба, не е достатъчно то да представи „доказателства, които представляват съществена добавена стойност спрямо тези, с които Комисията разполага“, и които „[засилват] способността на Комисията да докаже твърдения картел“[28], макар да са безспорни по смисъла на точка 25, последно изречение от посоченото известие, а е необходимо нещо повече. Изисква се представените от предприятието доказателства да разкриват на Комисията различен аспект на нарушението от гледна точка на продължителността или тежестта.

62. В противен случай уреденото в точка 26, трета алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г. положение не би се различавало от положението, предвиденото в точки 24 и 25 от това известие — което вече визира хипотезата на представяне на „безспорни доказателства“ от страна на предприятието — освен по естеството на фактите, до които се отнасят тези доказателства. Освен това подобно приравняване не е допустимо и поради липсата на каквото и да било изрично посочване в точка 26, трета алинея на доказателствата, с които разполага Комисията към момента на подаване на искането за частично освобождаване от глоба, за разлика от точка 24, в която изрично се посочва, че предприятията трябва да представят доказателства със съществена добавена стойност „спрямо доказателствата, с които Комисията вече разполага“.

26 Относно разнообразието на критериите за преценка при предоставянето на частично освобождаване от глоба или намаление на глобата на основание на Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2002 г. вж. решение от 27 февруари 2014 г., LG Display и LG Display Taiwan/Комисия (T-128/11, EU:T:2014:88, т. 190).

27 Вж. точка 4 от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г.

28 Вж. точки 24 и 25 от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г.

63. Накрая, що се отнася до целите на точка 26, трета алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г., а именно, от една страна, да даде на Комисията възможност да възнагради предприятие, което предоставя нови доказателства, разкриващи по-голяма продължителност или тежест на картел, който вече ѝ е бил известен и по повод на който тя вече е предоставила пълно освобождаване от глоба на друго предприятие участник, и от друга страна, да гарантира на предприятието, което вече не може да изпълни изискванията за освобождаване от глоба, че ако сътрудничи, представяйки нови за разследването доказателства, приносът му няма да доведе до увеличаване на санкцията, която би му била наложена, в случай че не разкрие тези елементи [29]. С оглед на тези цели предприятие, което само е подобрило познанията на Комисията за определен период или за конкретен аспект на нарушението, не отговаря на изискванията за частично освобождаване от глоби, при това независимо от релевантността и полезността на документите, представени за потвърждаване на доказателствата, с които Комисията разполага във връзка с вече известни ѝ данни относно естеството, обхвата или механизмите на картела [30].

64. Предвид изложените по-горе съображения считам, въз основа на буквално, систематично и телеологично тълкуване на точка 26, трета алинея от Известието от 2006 г., че тази разпоредба трябва да се тълкува в смисъл, че за да може предприятие да се ползва от частично освобождаване от глоба, не е достатъчно то да представи безспорни доказателства, позволяващи на Комисията да установи факти, увеличаващи тежестта или продължителността на нарушението, а е необходимо освен това към момента на подаване на заявлението тези факти да не са били вече известни на Комисията, в смисъла, който ще изясня по-долу.

65. Според мен този извод не се опровергава от обстоятелството, че точка 26, трета алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г. не възпроизвежда по-експлицитната формулировка, използвана в точка 23, трета алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2002 г.

66. Несъмнено изразът „факти, неизвестни преди това на Комисията“ е недвусмислен, що се отнася до изискването заявлението за частично освобождаване от глоба да предоставя на Комисията „нова информация“ [31]. Според мен обаче не би било правилно само от обстоятелството, че същият израз не е възпроизведен в Известието от 2006 г., да се направи извод за намерението на Комисията да премахне това изискване от условията за частично освобождаване от глоба.

67. От една страна, както видяхме по-горе, текстът на точка 26, трета алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г., макар и не толкова експлицитен, доколкото използва израза „допълнителни факти“, все пак може да се тълкува в смисъл, че искането за частично освобождаване от глоба трябва да доведе до знанието на Комисията допълнителни факти, които по-рано не са ѝ били известни.

29 Вж. в този смисъл, по отношение на Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2002 г., решение от 5 октомври 2011 г., Transcatab/Комисия (T-39/06, EU:T:2011:562, т. 381).

30 Вж. в този смисъл, по отношение на Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2002 г., решение от 5 октомври 2011 г., Transcatab/Комисия (T-39/06, EU:T:2011:562, т. 382).

31 Вж. решение LG Display, точка 79.

68. От друга страна, от съпътстващите приемането на Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г. изявления на Комисията е видно, че критерият за предоставяне на частично освобождаване от глоби не е променен, а само уточнен, по-специално що се отнася до доказателствената стойност, която трябва да имат представените от предприятията доказателства [32].

69. Следователно, обратно на поддържаното от жалбоподателите, не е възможно да се придаде определяща стойност на сравнението между различните формулировки в точка 26, трета алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г. и в точка 23, трета алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2002 г.

70. Ето защо, въз основа на всички изложени по-горе съображения считам, че Общият съд е тълкувал правилно точка 26, трета алинея от Известието от 2006 г., като е приел, че едно от условията за прилагането ѝ е представените от предприятието доказателства да се отнасят до факти, които преди това не са били известни на Комисията.

71. Следва обаче да се уточни, че за да се изключи възможността за частично освобождаване от глоба, не е достатъчно обстоятелството, че Комисията е в състояние да презумира въз основа само на предположения фактите, до които се отнася предоставената от предприятието информация, но е необходимо Комисията вече да разполага с доказателства, макар и само косвени, които да ѝ позволят да заключи, че тези факти са настъпили, дори все още да не може да ги докаже надлежно. Всъщност в тези случаи представените от предприятието доказателства не „представляват“ ново доказателство, а само засилват способността на Комисията да докаже фактите, до които се отнасят, и следователно могат да доведат единствено до намаляване на глобата [33].

72. В заключение, за да отговори на изискванията за частично освобождаване от глоба, предприятието трябва да е първото, довело до знанието на Комисията факти, които могат да увеличат продължителността или тежестта на нарушението и да представи доказателства, позволяващи на тази институция да установи тези факти. Ако Комисията вече е знаела за последните в посочения в предходната точка смисъл или ако представените доказателства нямат такава доказателствена стойност, предприятието би могло евентуално да се ползва от намаляване на глобата на основание точка 26, първа алинея от Известието относно глобите.

32 Вж. в този смисъл прессъобщение на Комисията от 7 декември 2006 г., IP/06/1705. Реформата на Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер е приета inter alia, за да се приведе това известие в съответствие с целите, определени в модела за програма за освобождаване от глоби или намаляване на техния размер на Европейската мрежа по конкуренция; вж. прессъобщение на Комисията от 29 септември 2006 г. IP/06/1288, в което се посочва, че едно от измененията, предложени по време на обсъждането в рамките на Европейската мрежа по конкуренция, е трябвало да доведе до „изрично произнасяне по факта, че само убедителни доказателства ще бъдат възнаградени извън диапазоните на намаляване на глобата“, достъпно на https://ec.europa.eu/competition/cartels/legislation/leniency_legislation.html; вж. също документа Competition: Revised Leniency Notice — Frequently Asked Questions, достъпен на https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/MEMO_06_469, що се отнася до понятието „compelling evidence“ за целите на предоставянето на частичен имунитет. Относно връзката между програмите за освобождаване от глоби и намаляване на техния размер, приети на национално равнище, на равнище на Съюза и в рамките на Европейската мрежа по конкуренция, вж. по-специално решение от 20 януари 2016 г., DHL Express (Italy) и DHL Global Forwarding (Italy) (C-428/14, EU:C:2016:27).

33 В този смисъл не е изключено частичното освобождаване от глоба да се предостави дори когато Комисията разполага с доказателства, но не може да ги тълкува при липсата на информация, предоставена от предприятието, подало заявление за частично освобождаване от глоба, вж. в този смисъл заключението на генералния адвокат Jääskinen по дело Repsol Lubricantes y Especialidades и др./Комисия (C-617/13 P, EU:C:2015:487, т. 31).

73. Тезата на Recylex, че за целите на прилагането на точка 26, трета алинея от Известието от 2006 г. не е необходимо Комисията да не познава фактите, за които се отнася искането за частично освобождаване от глоба, според мен трябва да бъде отхвърлена[34]. Следователно, противно на поддържаното от Recylex в рамките на второто му основание и както обаче Общият съд правилно уточнява в точка 88 от обжалваното съдебно решение, сравнението между доказателствената стойност на представените от същото доказателства в подкрепа на искането му за частично освобождаване от глоба и на тези, с които Комисията вече разполага към датата на подаване на това заявление, при всички положения не е релевантно в хипотезата, в която тези данни се отнасят до факти, които вече са известни на Комисията в изложения по-горе смисъл. Всъщност в този случай прилагането на точка 26, параграф 3 от Известието от 2006 г. във всички случаи е изключено.

74. Ще отбележа впрочем, че дори да се възприеме предложеното от Recylex тълкуване на тази разпоредба, според мен то все пак е неправилно. Recylex по същество твърди, че предприятието се ползва от частично освобождаване всеки път, когато към момента на подаване на искането Комисията все още не е в състояние да докаже надлежно фактите, за които се отнасят доказателствата, представени в подкрепа на това искане. Подобно тълкуване, което по същество обвързва отказа за предоставяне на частично освобождаване от глоба с условието Комисията вече да разполага с безспорни доказателства с оглед на тези факти, освен че не намира никаква подкрепа в текста на точка 26, трета алинея от Известието от 2006 г., дори не е сред условията, от които зависи прилагането на точка 24. Последната всъщност изисква представените от предприятието доказателства да имат съществена добавена стойност за Комисията, увеличаваща способността ѝ да докаже съществуването на твърдения картел, но не налага автоматично уважаване на искането за намаляване на глобата във всички случаи, когато Комисията все още не е в състояние да докаже фактите, за които се отнасят посочените доказателства. Макар да е очевидно, че искането за намаляване на глобата може да бъде отхвърлено, ако Комисията вече разполага с достатъчно доказателства, във всички останали случаи, годността на представените от предприятието доказателства да доведат до намаляване на глобата, зависи от преценката на стойността им, която трябва да се извърши във всеки отделен случай.

г) Заключение по първата част от първото основание и по второто основание

75. Въз основа на всички изложени по-горе съображения предлагам на Съда да отхвърли първата част от първото основание.

76. В рамките на второто си основание Recylex упреква Общия съд, от една страна, че е тълкувал неправилно правния критерий относно прилагането на точка 26, трета алинея от Известието от 2006 г., и от друга страна, че не е преценил въз основа на друг критерий, който Recylex счита за относим, дали доказателствата, с които Комисията разполага преди подаденото от Recylex искане за освобождаване от глоби и намаляване на техния размер, са позволили на тази институция да докаже надлежно съществуването на нарушение, свързано с Франция. С оглед на изложените по-горе съображения и двете възражения, и следователно второто основание в неговата цялост следва да се отхвърлят.

34 От решенията на Общия съд, на които се позовава Recylex в подкрепа на тезата си, само решение от 17 май 2013 г., MRI/Комисия (T-154/09, EU:T:2013:260, т. 117, 127 и сл.), изглежда, подкрепя тази теза. Всъщност в решение Deutsche Bahn, посочено от самия Общ съд в точка 89 от обжалваното съдебно решение, по същество се възприема същото тълкуване като предложеното в настоящото заключение (вж. т. 377, 381, 385 и 386). Що се отнася до точка 386 от решение от 29 февруари 2016 г., Schenker/Комисия (T-265/12, EU:T:2016:111), тя съдържа само преразказ на член 26, трета алинея от Известието от 2006 г.

2. По втората и третата част от първото основание за обжалване: изопачаване на доказателствата и нарушаване на правилата относно тежестта на доказване

а) Обжалваното съдебно решение

77. В точки 91—96 от обжалваното съдебно решение, до които се отнасят втората и третата част от първото основание за обжалване, Общият съд констатира, че от ръкописните бележки на служител на Campine, придобити по време на проверка, извършена в помещенията на същото между 26 и 28 септември 2012 г., и разглеждани в светлината на общата информация относно картела, предоставена от JCI в искането му за освобождаване от глоби или намаляване на техния размер, вече може да се направи извод за съществуването на многостранна антиконкурентна среща, проведена около 23 септември 2009 г.. Макар в тези бележки да не се споменавало изрично мястото на провеждане на срещата и да се посочвала датата 24 септември 2009 г., а не 23 септември 2009 г., според Общия съд те съдържат различни сведения, позволяващи да се заключи, че става въпрос за протокол от среща, по време на която е била обсъждана покупната цена за скрап на акумулатори, а не както поддържа Campine, за протокол от преговорите за подновяване на договор за работа на ишлеме между JCI и Campine. В точка 94 от обжалваното съдебно решение Общият съд посочва, че за да се установи началната дата на даден картел, не е от съществено значение да се разполага с информация за мястото, където се е провела първата антиконкурентна среща. Въз основа на тези данни Общият съд приема, че Комисията „е знаела“, че на 23 септември 2009 г. е проведена антиконкурентна среща, преди да получи информацията, предоставена от Recylex в рамките на искането му за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер, която информация по-скоро само засилва способността на Комисията да докаже това обстоятелство (вж. т. 96 от обжалваното съдебно решение).

б) Доводи на страните

78. С втората част от първото основание за обжалване Recylex упреква Общия съд, че явно е изопачил ръкописните бележки на Campine и предоставената от JCI информация, като е приел, че тези доказателства позволяват на Комисията да установи съществуването на многостранна антиконкурентна среща, проведена на 23 септември 2009 г., и да определи към тази дата началото на нарушението. От една страна, Recylex твърди, че в информацията, предоставена от JCI на 28 юни 2012 г., изобщо не се споменава каквато и да било среща или антиконкурентни контакти, осъществени през септември 2009 г., и по никакъв начин не подсказват, че картелът е възникнал по това време. От друга страна, Recylex отбелязва, че в ръкописните бележки на Campine е посочена дата, различна от 23 септември 2009 г. (24 септември 2009 г.), че същите не предоставят информация за участниците в срещата, нито за антиконкурентния ѝ характер, и накрая, че в хода на цялото административно производство Campine отрича, че тези бележки се отнасят до антиконкурентни контакти, при това въпреки че е било длъжно да сътрудничи лоялно на Комисията, доколкото е поискало освобождаване от глоби или намаляване на техния размер то.

79. В рамките на третата част от първото си основание за обжалване Recylex поддържа, че Комисията следва да докаже съществуването на фактическите елементи на нарушението. Ръкописните бележки на Campine, дори разглеждани в светлината на информацията, предоставена от JCI на 28 юни 2012 г., не представлявали точни и непротиворечиви доказателства за наличието на нарушение, извършено с организирането на антиконкурентна среща във Виндхаген на 23 септември 2009 г. Като приел, че тези бележки са позволили на Комисията да докаже провеждането на тази среща, Общият съд бил нарушил правилата относно тежестта на доказване.

80. Според Комисията доводите, изтъкнати от Recylex в рамките на изложените по-горе възражения, са недопустими, тъй като по същество с тях се иска Съдът да разгледа отново доказателствата. Тя оспорва тези доводи и по същество.

в) Преценка

81. Според мен и двете изтъкнати от Recylex възражения се основават на неправилно тълкуване на обжалваното съдебно решение. Противно на твърденията на Recylex, в точки 93—97 от обжалваното съдебно решение Общият съд не приема, че доказателствата, с които Комисията разполагала преди подаването на искането на Recylex за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер, а именно ръкописните бележки на Campine и информацията, предоставена от JCI на 28 юни 2012 г., представляват достатъчно доказателство за факта, че на 23 септември 2009 г. във Виндхаген се е провела антиконкурентна среща между участниците в картела [35].

82. За сметка на това, както вече посочих в точка 49 от настоящото заключение, Общият съд само констатира, че разгледани заедно, посочените документи са позволили на Комисията да *се запознае* с факта, че на 23 септември 2009 г. е проведена антиконкурентна среща. Това ясно личи както от съображенията на Общия съд в точки 85—89 от обжалваното съдебно решение относно тълкуването на точка 26, трета алинея от Известието от 2006 г., приложени в точки 91—97 от това съдебно решение [36], така и по-специално от точки 96 и 97 от посоченото решение.

83. В първата от тези точки, след като анализира ръкописните бележки на Campine в светлината на представените от JCI документи, Общият съд заключава, че „още преди да получи информацията от Recylex, Комисията *вече е знаела*, че на 23 септември 2009 г. е проведена антиконкурентна среща“ [37]. Наистина в същата точка Общият съд продължава, като уточнява, че предоставената от Recylex информация „е позволила да се засили способността на Комисията да докаже този факт“. Според мен обаче от това изречение, разгледано по-специално в светлината на всички мотиви, в които се вписва, не може да се изведе намерение на Общия съд да приеме, че *сами по себе си* тези бележки и документи са достатъчни, за да се докаже надлежно провеждането на посочената среща.

84. В точка 97 от обжалваното съдебно решение Общият съд обявява за неотносими доводите, изтъкнати от Recylex въз основа на сравнението между доказателствената стойност на представените от него документи и на тези, с които Комисията вече разполагала. В съответствие с тълкуването на точка 26, трета алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г., възприето в точки 85—89 от обжалваното съдебно решение, Общият съд не счита за необходимо да прави такова сравнение. Следователно той не може да е заключил, както неправилно счита Recylex, че доказателствата, с които разполага Комисията, сами по себе си са били достатъчни, за да се докаже началната дата на нарушението, независимо от сведенията, предоставени от Recylex в искането му за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер.

35 Ще отбележа, че и Комисията, изглежда, споделя тълкуване на обжалваното съдебно решение, според което Общият съд е стигнал до извода, че документите, с които тази институция вече е разполагала към момента на подаване от Recylex на искането за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер, позволяват да се докаже провеждането на срещата във Виндхаген на 23 септември 2009 г.

36 Вж. точка 91 от обжалваното съдебно решение.

37 Курсивът е мой.

г) Заключение по втората и третата част от първото основание за обжалване и по това основание в неговата цялост

85. С оглед на изложените по-горе съображения считам, че втората и третата част от първото основание за обжалване, изтъкнато от Recylex, също трябва да бъдат отхвърлени, без да е необходимо да се проверява дали Общият съд е изопачил разгледаните доказателства, както твърди Recylex. В това отношение ще отбележа, че в рамките на втората част Recylex не оспорва, че тези доказателства са позволили на Комисията да узнае за провеждането на антиконкурентна среща между участниците в картела на 23 септември 2009 г., както установява Общият съд, а само че Комисията вече е била в състояние да докаже надлежно това обстоятелство, преди да получи предоставената от Recylex информация.

86. С оглед на всички изложени по-горе съображения считам, че първото основание за обжалване трябва да се отхвърли в неговата цялост.

В. По третото основание за обжалване: грешка при прилагането на точка 26, първа алинея от Известието относно сътрудничеството от 2006 г.

1. Обжалваното съдебно решение

87. Третото основание на жалбата до Съда е насочено срещу точки 136—154 от обжалваното съдебно решение, с които Общият съд отхвърля четвъртото основание на Recylex. В рамките на това основание Recylex поддържа, че Eco-Bat, което Комисията приема за първото предприятие, представило доказателства със съществена добавена стойност, не е изпълнило задължението си за сътрудничество с Комисията, тъй като е предоставило непълна и подвеждаща информация относно обхванатите от нарушението територии, и следователно не трябвало да се ползва от предвиденото в точка 26, първа алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г. намаление. Recylex изтъква, че то е трябвало да замести Eco-Bat след изключването на последното и да се ползва от максималното намаление на глобата от 50 % съгласно точка 26, първа алинея, първо тире от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г.

88. Без да разглежда доводите на Recylex относно сътрудничеството на Eco-Bat, Общият съд отговаря отрицателно на въпроса дали в хипотезата, при която и двете предприятия са предоставили доказателства със съществена добавена стойност, предприятието, предоставило ги второ по ред, би могло да заеме мястото на първото, ако се окаже, че сътрудничеството на последното не отговаря на изискванията по точка 12 от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г.[38]. Като се основава на стриктно тълкуване на правилата относно освобождаването от глоби или намаляването на техния размер, в точки 147—150 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че от текста на това известие, и още по-малко от неговата логика, не следва, че неизпълнението на задължението за сътрудничество засяга хронологичния ред на постъпването на заявленията за освобождаване от глоби или намаляване на техния размер.

89. Поради това Общият съд приема, че Комисията не е допуснала грешка, като не е предоставила на Recylex намаление на глобата в диапазона от 30 % до 50 %.

38 Вж. точки 141 и 150 от обжалваното съдебно решение.

2. Доводи на страните

90. Recylex твърди, че Общият съд е приложил неправилно Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г. и е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че дори сътрудничеството на Eco-Bat да не отговаря на условията по точка 12 от това известие, Recylex не би могло да заеме мястото му в реда на намаленията на глобата, предвиден в точка 26, първа алинея от посоченото известие. Според Recylex от текста, структурата и целите на Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г. следва, че предприятие, чието сътрудничество не отговаря на условията, предвидени в точка 12 от това известие, не трябва да се взема предвид за целите на класирането, предвидено в точка 26, първа алинея от него, и че не се поставя въпросът кое е мястото му в рамките на това класиране. Обратно на съображенията на Общия съд, подобен подход по никакъв начин не можел да отслаби стимула на предприятията да сътрудничат на Комисията възможно най-бързо, а би ги насърчил повече за ефективно, пълно и бързо сътрудничество.

91. Комисията счита, че третото основание, изложено в жалбата до Съда, трябва да се отхвърли по същество. Дори Eco-Bat да е нарушило задължението си за сътрудничество, единствена последица от това би било изключването на това предприятие от възможността да се ползва от намаление на глобата, без да се предоставя никакво предимство на Recylex, което не би могло да заеме мястото на Eco-Bat, тъй като във всички случаи не отговаря на условието да е „първото“ предприятие, представило доказателства със значителна добавена стойност. Според Комисията предложеното от Recylex тълкуване не съответства на целта на Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г., тъй като не само не би увеличило стимула на членовете на антиконкурентен картел да сътрудничат възможно най-бързо с Комисията, но дори би могло да доведе до хипотетично положение, при което две предприятия се ползват от намаляване на глобата в рамките на един и същ диапазон.

3. Преценка

92. За да бъде допуснато до възможността да се ползва от намаляване размера на глобата на основание точка 24 от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г., предприятието трябва да предостави на Комисията доказателства за твърдяното нарушение, които представляват съществена добавена стойност спрямо онези, с които тази институция вече разполага.

93. Последното изречение от тази точка предвижда освен това, че предприятието трябва да изпълни кумулативните условия, определени в точка 12, букви а), б) и в) от същото известие. То трябва „да сътрудничи истински, пълно, непрекъснато и експедитивно от момента на подаване на заявлението и в течение на административното производство на Комисията“ (точка 12, буква а), „да е преустановило участието си в твърдения картел незабавно след подаване на заявлението“ (точка 12, буква б) и докато обмисля подаването на заявление за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер предприятието не трябва да е „унищожило, фалшифицирало или укрило доказателства за твърдения картел, нито да е разкрило както факта, че възнамерява да подаде заявление, така и каквото и да е от съдържанието на заявлението“ (точка 12, буква в). Съгласно точка 30, втора алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г., ако Комисията установи, че предприятието не е изпълнило условията по точка 12 от това известие, то „не може да се ползва от благоприятно третиране“.

94. Следователно в точка 24 от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г. се установява, от една страна, материалноправно условие за достъп до възможността да се ползва от намаляване на глобата — а именно предоставянето на Комисията на доказателства с особена доказателствена стойност — и от друга страна, се изисква да са спазени определени условия, които могат да бъдат определени като за заслуги и се отнасят до поведението на предприятието както преди, така и след подаването на искането за намаляване на глобата. В случай че първото условие не е изпълнено, предприятието не отговаря на изискванията за намаляване на глобата съгласно точка 29 от посоченото известие, докато ако не са изпълнени вторите, макар да отговаря на изискванията за намаляване, предприятието не може да се ползва от каквото и да е благоприятно третиране по силата на точка 30, втора алинея, посочена по-горе.

95. Точка 26 от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г. определя критериите за определяне на размера на намалението на глобата на предприятието, класирало се за целите на това намаление и отговарящо на определените в горепосочената точка 12 условия за заслуги.

96. В това отношение е важно да се отбележи, че в системата на това известие, най-напред се определя диапазонът за намаляване на глобата, от който може да се ползва конкретното предприятие с оглед на поредността, и едва впоследствие, в рамките на този диапазон, се определя конкретното намаление на глобата въз основа на добавената стойност на предоставените доказателства [39].

97. Този подход води до издигане на времевото условие като фактор за насърчаване към сътрудничество, чието значение за ефикасността на програмата за освобождаване от глоби и намаляване на техния размер вече изложих по-горе [40]. Предприятията знаят, че само като сътрудничат преди другите, ще могат да отговорят на изискванията за максимално намаление, и то независимо от действителната добавена стойност на предоставените доказателства, която ще бъде оценена едва впоследствие, за да се определи размерът на намалението в рамките на предвидения диапазон.

98. Ето защо времевото измерение на сътрудничеството, а следователно и хронологичният ред на подаване на исканията за намаляване на глобата има преобладаваща стойност в системата на Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г. [41].

99. Следователно да се приеме тезата на Recylex би означавало не само да се пренебрегне текстът на член 26, първа алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г., който определя диапазоните за намаляване на глобата в зависимост само от хронологичния ред на подаване на исканията, но и да се върви срещу самата структура на това известие.

100. Както правилно изтъква Комисията, дори Eco-Bat да не е отговорило на посочените по-горе условия за заслуги, губейки възможността да се ползва от благоприятно третиране, при всички положения Recylex не би могло да се ползва от диапазона за намаление по първо тире от тази точка поради простата причина, че не е било първото предприятие, представило доказателства със съществена добавена стойност и следователно не отговаря на условията, предвидени в точка 26, първа алинея, първо тире от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г.

39 Вж. точка 26, първа и втора алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г.

40 Вж. точка 54 от настоящото заключение.

41 Вж. в този смисъл, по отношение на Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2002 г., решение от 5 октомври 2011 г., Transcatab/Комисия (T-39/06, EU:T:2011:562, т. 378—380).

101. Загубата на възможността да се ползва от намаляване на глобата поради неспазване на условията, посочени в точка 12 от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2006 г., не е равнозначна на оценка за неизпълнение на материалноправното условие, предвидено в точка 24 от това известие и следователно не може да ползва останалите участници в програмата на Комисията за освобождаване от глоби и намаляване на техния размер, чието искане е подадено по-късно, като постави под въпрос хронологичния ред на подаване на заявленията, обосноваващ определянето на диапазоните за намаление по смисъла на точка 26, първа алинея от същото известие [42].

102. Поради това считам, с оглед на изложените по-горе съображения, че и третото основание за обжалване на Recylex трябва да бъде отхвърлено по същество.

VI. Междинно заключение

103. С оглед на всички изложени по-горе съображения приемам, че всички основания за обжалване, изтъкнати от Recylex, и жалбата в нейната цялост трябва да бъдат отхвърлени.

VII. По съдебните разноски

104. Съгласно член 184, параграф 2 от Процедурния правилник, когато жалбата е неоснователна, Съдът се произнася по съдебните разноски. Съгласно член 137, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда, който се прилага по отношение на производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от този правилник, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

105. Тъй като предлагам на Съда да отхвърли жалбата и Комисията е направила искане в този смисъл, считам, че жалбоподателите следва да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноски.

VIII. Заключение

106. Въз основа на всички изложени по-горе съображения предлагам на Съда:

– да отхвърли жалбата,

– да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

42 Както отбелязва Комисията, макар и със съответните различия, Общият съд е възприел аналогично тълкуване — което според мен може да бъде подкрепено — по отношение на точка 8, буква а) от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2002 г. във връзка с пълното освобождаване от глоба в решение от 16 септември 2013 г., Repsol Lubricantes y Especialidades и др./Комисия (T-496/07, непубликувано, EU:T:2013:464, т. 325—336). Общият съд акцентира по-специално върху хронологичното представяне на фактите, констатирано в решението, което е предмет на жалбата, по която е постановено това съдебно решение, и върху невъзможността жалбоподателят да оспори основателността на подобно представяне (вж. т. 329—333). Въз основа на тези съображения той стига до извода, че при всички положения жалбоподателят не би могъл да претендира за освобождаване от глоба, дори ако първото предприятие, разкрило картела, е загубило тази възможност поради неспазване на условията, предвидени в точка 11, буква а) от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2002 г. (вж. т. 335 и 336 от съдебното решение).